

Herinneringen aan Piet Poot

Op 23 augustus van dit jaar overleed in zijn vertrouwde huiselijke omgeving en na een langdurige ziekte, Piet Poot.

Piet werd op 15 september 1929 geboren te Schiedam, waar hij tot zijn 11^e gewoond heeft. De familie verhuisde daarna naar het Limburgse Nuth. Na de Lagere School volgde hij de HBS in Heerlen, om daarna de Kweekschool in Maastricht af te ronden. In deze jaren kreeg hij belangstelling voor zijn latere interesse; de entomologie in brede zin. Nadat hij vervolgens zijn militaire dienstplicht vervulde werd hij onderwijzer aan de Christelijke Lagere School in Eindhoven. In Eindhoven leerde hij Chrétien (Chris) Berger kennen. Chris was vertrouwd met vlinders en kevers sinds het geboortjaar van Piet en kende de omgeving van Eindhoven op zijn duimpje. In de loop van de jaren had hij in zijn contacten met Piet van der Wiel en Pieter Brakman, twee bekende keverkenners, al heel wat kennis kunnen uitwisselen en tijdens zijn en hun excursies opgedaan. Tijdens de vrijdagavondborrels bij Chris thuis werd deze kennis uitgewisseld om vervolgens op zaterdag af te reizen naar het Mekka voor entomologen; Zuid-Limburg.

In 1956 leerde Piet Corrie kennen. Piet kreeg een baan aan de Openbare Mulo in Hardinxveld-Giessendam als leraar Duits. In 1957 trouwden Piet en Corrie. In deze omgeving leerde hij Gerard Slob uit Schelluinen (nu woonachtig in Kruiningen) kennen. Samen maakten ze excursies in de omgeving en zagen er niet tegenop per fiets naar Drunen te rijden om daar vlinders en kevers te verzamelen.

Na ruim drie jaar verhuisden Piet en Corrie naar Maastricht waar Piet een aanstelling kreeg aan de Mulo als leraar Duits en Biologie. In 1965 en 1967 werden hun kinderen geboren. Samen met zijn gezin trok hij naar Terschelling, Luxemburg en het land bij uitstek voor jonge kinderen en coleopterologen, Frankrijk. Ook tijdens zijn vakanties droeg hij als leraar zijn uitgebreide kennis van flora en fauna aan anderen over. Het is dan ook niet verwonderlijk dat zoon Pieter vaders interesse overnam en nu als academicus en bioloog in Australië actief is.

Zijn gehoor nam in de loop der jaren zodanig af, dat lesgeven werd bemoeilijkt en Piet vervroegd het onderwijs verliet.

De kinderen hadden inmiddels het ouderlijk huis verlaten, studeerden elders en de tijd was rijp om samen met Corrie langdurigere reizen te maken. Een aantal jaren werd overwinterd op hun vast standplaats in Tarifa in de Zuid-Spaanse provincie Cadiz. Het klimaat was er aangenaam, kevers waren er in overvloed en voor beiden was de vogeltrek van en naar het Afrikaanse vasteland een andere vorm van genieten. Hun dagen bleken meer dan gevuld.

Twee keer bezochten ze hun zoon Pieter in Australië. Vanuit Perth werd het zuidwesten met de camper doorkruist. Ruim 200 soorten vogels werden waargenomen, kevers werden met toestemming verzameld, het museum in Perth bezocht. Corrie maakte de meest fraaie landschaps- en flora-opnamen in de nationale Parken en daarbuiten. Helaas bleek de tweede reis de laatste grote reis te zijn. Na klachten

onderweg in het binnenland en terugkeer naar Perth, werd bij Piet een tumor ontdekt die kwaadaardig bleek. Repatriëring naar Maastricht bleek noodzakelijk en de berichten daar in het Academisch Ziekenhuis waren allerminst hoopgevend.

Piet en Corrie werden zwaar op de proef gesteld. Beiden roepen bewondering en respect op voor de wijze waarop met deze zware beproeving werd omgegaan. De zorgen van Corrie voor Piet en omgekeerd, de wijze waarop beiden de collectie van Piet gereed hebben gemaakt voor de musea in Maastricht en Amsterdam en vooral de wijze waarop ze met hun verdriet naar buiten traden.

In alle rust en overgave stierf Piet omringd door Corrie en zijn naaste familie.

Piet laat een leegte achter. Veel van zijn kennis droeg hij over, meer gaat helaas met zijn heengaan verloren. Piet was als amateur-coleopteroloog ongetwijfeld iemand met grote kennis en kunde en zijn nalatenschap in de vorm van een prachtige verzameling aan kevers, wantsen en spinnen, zal menig nieuw- en gevorderd entomoloog inspireren. Ook daarin leeft hij bij velen bij ons voort.

Zijn vrouw Corrie dank ik op deze plaats voor haar informatie om deze herinnering aan Piet te completeren.

Dré Teunissen
Oktober 2003

Excursieverslag Beerzedal – 15 juni 2002

Bas Drost, Oscar Vorst, Jan Cuppen, Barend van Maanen, Theodoor Heijerman, Gert van Ee, Jan Muilwijk, Hans Heerkens

Op 15 juni 2002 hield de Sektie een extra excursie naar het Beerzedal bij de Kampina (Gemeente Boxtel).

De bezochte deelterreinen waren:

- De Beerze tussen Spoorдонk en de Logtse Baan waar Natuurmonumenten in het kader van natuurontwikkeling de Beerze weer heeft laten meanderen.
- Het Beerzedal met broekbossen, gelegen ten zuidoosten van de Kampina.
- Het Omleidingskanaal (Heiloo) aan de zuidoostgrens van het natuurreservaat.
- Het Banisveld, een natuurontwikkelingsgebied in voormalige akker- en weide-terreinen.

De vergraven Beerze had zandig-lemige, soms modderige oevers, overgaand in een heischrale vegetatie die begraasd wordt. In de koeienvlaaien werd de Hydrophilide *Cryptopleurum crenatum* waargenomen. Deze soort leeft op mest van runderen en paarden.

Langs de oevers van de Beerze vingen wij *Paederus ruficollis*, *Heterocerus intermedius* en *Carpelimus lindrothi*, soorten van kale, vooral zandige oevers.